

Roses i dolor

A les portes d'un dels dies més especials de l'any, que agermana les lletres i la bellesa poètica de les roses, com és Sant Jordi, uns islamistes radicals tornaven a ferir una icona mundial del turisme com París, en els Camps Elisis. Els anteriors atemptats a la capital francesa van fer perdre un 20% del turisme de la ciutat. Aquest atac pretenia que els francesos votessin en les presidencials amb les vísceres, més que no pas amb el cervell, i escullissin partits extremistes.

Londres, París, Brussel·les i Berlín són els centres dels atacs del Daesh. Gran Bretanya i França, les antigues potències colonials, Alemanya com a poder econòmic i Bèlgica com a seu de la Unió Europea, són els objectius. Però cap destinació del continent, com la Costa Brava, està fora de perill. A casa nostra hem sofert els efectes del terrorisme. La seva barbàrie gratuïta i indiscriminada, la seva barreja de fanatisme i bogeria, i sabem que des de la democràcia es desmunten molts arguments dels botxins.

En els països democràtics s'accepta la crítica pública, raonada o sense arguments, contra els governs. Se'ls pot investigar per corrupció. Hi ha la voluntat de fer que la dona jugui el mateix paper que l'home, en drets i deures. A les democràcies es vol lluitar contra les discriminacions per opció sexual, raça i creença. No hi ha jutges religiosos ni policies de la moral, com a les teocràcies medievals o les dictadures de tota mena. La nostra excepció, amb les millores i defectes que considerin, el llegat de laïcisme, debat i il·lustració, és la nostra força.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/opinio/2017/04/25/roses-dolor/842484.html?utm_source=rss